

Glosszák

Nem:

nincs semmi méntesség, még csak enyhítő körülmény sem a rendőrtiszt díósgyőri kardafférjájá. Az osztrák szoldateszka ideje kell eszünkbe jusson, amikor a nemzettől, gondolkodásától idegen és egy kicsit talán ebben a szellemben felnevelkedett urak rontottak be magánlakásokba, szerkesztőségi helyiségekbe, hivatalokba s rendeztek ott — vagy utcán, korzón, ahol felhevült kedélyük parancsolta — véres és egyoldalú vagdalkozást. Am ezek az idők elmúltak. S ha akkor a legszigorubb megtorlást követelte a magyar közvélemény — nem lehet enyhébb ma sem. Mert — meg nem engedve, de feltéve — hogy a régi osztrák katona még hivatásánál fogva rántott érzékenységében kardot — a rendőr kezében a fegyver soha és semilyen körülmények közt nem szolgálhat magánügy elintézésére. És ha bármi sérelem is érte az affér hőst — nem vitatjuk, hogy érhetne nagyon durva, súlyos sérelem — nincs rá méntesség, hogy a fegyvert, amelyet önvédelem és közrendvédelem céljára és csakis arra adták kezébe, támadóan villantja meg — benyomulva, ő, a rend esküdt és hivatott óre az ellenese magánzobájába — abba a várába, amelyet minden támadástól éppen neki, a rendőrnök kellene részrehajlás, indulat, rokonvagy ellenszenv nélkül nemcsak egyéni érzelmei feláldozásával, de ha kell: testi áldozata révén is megvédenie. A polgári bizalom és biztonságérzés megrendülésére alkalmasak az ilyen sajnálatos esetek — a következmények tehát jelentőségükben nem maradhatnak el magának a kínos szenzációnak színgorsága mögött.

Megállapítási

perrel fordult a magyar rádió a bírósághoz, jogvédelmet kérve a gramofonkartellnek szerinte jogtalan követelése ellen, amelyet teljesíteni nem volna képes. A kérdés jogi részéhez nem szólnunk. De nem volna helyes a vitát úgy intézni el, hogy a rádió a kényelmesebb megoldás, a folytonos gramofonhangversenyezés helyett a kitűnő magyar fiatal muzsikuskárdából rekrutálna műsor-számokat? Kikapcsolva ezzel a nemzetközi gramofonkartell s bekapcsolva a megélhetésbe egy sereg kitűnő magyar tehetséget, amely különben fájdalmasan elkallódik, vagy külföldön próbál, gyakran zsinóros álcigányruhában, de megindító művészettel, megélni a talentumából.

Milyen

kár, hogy a kormánypartii lapok olyan szűkmarkuak néha saját pártjuknak képviselőivel szemben. Persze, nagyon ildomtalan dolog volna beleszólni, hogy kinek beszédéből, megnyilatkozásából mennyit közöljenek — ennek mérlegelésére, megítélésére egyedül ők hivatottak. De mégis, mikor azt olvassa az ember az egyik vezető kormánypartii képviselő beszámolójából, hogy „kimutatta, hogy a mezőgazdasági helyzet javítása érdekében a kormány eredményesen lépett közbe” — akkor az a bizonyos olvasó igazán nagyon szeretné, ha egy kicsit részletesebb tudósítást kapna ebből az említett kimutatásból. Nem mintha magában a tényben kételkedne, vagy mintha megrögzött ellenzéki léteire kétségbe akarná vonni, hogy a kormány nagyot javított a mezőgazdasági helyzeten. Ó nem. Egyszerűen csak magára a kimutatásra kíváncsi, a részletekre, az adatokra, amelyek neki, mint laikusnak is kimutatják, ha már nem volt alkalma jelen lenni személyesen a beszámolón, az eredményeket. Semmi másért, csak azért, hogy ő is olyan nyugodt lehessen, mint a beszámoló képviselő ur.

Hogy történt a rekorddöntés a feneketlen solymári Ördöglyukban

A Benárd-fiu elmondja a három cserkész izgalmas kalandját a föld alatt

Három fiu, pardon, fiatalember, mert hisz nemrég érettségiztek, legénytoll pelyhedzik már az állukon, most elmondják nagy lelki erővel lefojtot szerénységgel, hogy rekordot javítottak a solymári Ördöglyukban.

Harminehat óráig tartózkodtak lent a föld mélyében,

ezt eddig még senki sem csinálta meg előttük, pedig az Ördöglyuk nevezetes hely, aki oda bekerül és nem egészen ismerős a helyzettel, rendszerint 10—12 órát bolyong, míg megtalálja a kijárat. Eddig 12 óra volt a rekord. Benárd Aurél, Pálffy László és Cziller György cserkészek ezt a rekordot döntötték meg.

Nem féltünk...

Vidáman nevetnek. Már kialudták a földalatti tárnában eltöltött izgalmas órák fáradalmait. Egyszerre hangsúlyozzák, hogy

esepet sem félték.

Nem, nem, egyáltalában nem félték és nagyon fájjalják azt, hogy az egyik lap minden alap nélkül azt írta róluk, hogy a párás sziklafalakat nyaldosták, hogy „szomjuságukat enyhítsék. Hát kérem, ez nem igaz. Ők cserkészek és fiatalok, uralkodni tudnak az éhségen és a szomjuságon. Előre megfontolt szándékkal mentek az Ördöglyukba, nyaktörő utakon ereszkedtek le, koromsötét függőleges földalatti lejárókon, ahol egy félrelépés, megcsuszamlás végzetessé válhat. Ez a játék a halállal és az élettellel 18 éves korban azonban olyan magától értetődő, hogy el is lehet hinni nekik, hogy nem félték.

Kötelek, három zseblámpát, a tizennyolc évesek rugalmasságát és

két almát

vittek magukkal. Igazán nem számítottak rá, hogy 36 óráig lesznek lent.

Benárd Aurél elsőéves joghallgató, a következőkben számol be élményeiről:

— Szerdán délelőtt tíz órakor, heten, öreg cserkészek, megfontolt szándékkal az Ördöglyuk két bejáratánál ereszkedtünk le két csoportra oszolva a föld mélyébe.

Kis tömzsi fiu Benárd Aurél, naptól égetett. Minden elképzelhető sportot végigpróbált már, a „nem félek a farkastól” magabizó mosolyával mondja el, hogy a Solymár közelében levő Ördöglyukban már volt is egyszer.

Ez a esepkőbarlang feneketlen.

Rengeteg, majdnem függőleges zezugos folyosója, földalatti csarnoka, kupolája és labirintusa van. A két csoport félkettőkor találkozott egymással az ugnevezett cirkusz-csarnokban.

— És itt kezdődött a baj — mondja Benárd Aurél. — A másik csoportnak elromlott a zseblámpája. Nekünk kettő volt, odaadtuk az egyiket. Aztán két ellentétes irányba távozva elváltunk. Egyszer csak észrevettük, hogy

zseblámpánk kezd kimerülni.

Egyre gyengébb fényvel ég. Fél négy órakor koromsötétben állunk, azaz kapaszkodunk a kiálló szikladarabokban. Tudtuk, hogy minden lépés kész nyaktörő:

A Benárd-fiu elárulja nekünk, hogy ebben a pillanatban egy kicsit

izgalmas volt a helyzet.

A következő pillanatban azonban már nyugodtan megtárgyalták az expedíció sorsát, megállapodtak abban, hogy keresnek egy kis helyet, ahol leülhetnek és várni fognak, ha kell, napokig. Ehhez csak idegek kellenek.

— Azzal vigasztaltuk magunkat, hogy a bányászok tízenegy napig is kibírják éltlen-szomjan. Meg voltunk győződve arról, hogy társaink, akik azóta már biztosan kijutottak a bányából, kutatásunkra indulnak, nem fognak cserben hagyni.

Egész lehetetlennek tartották, hogy társaik cserben hagyják őket. Férfiak nem hagyják egymást cserben.

(Még ilyen korban semmiesetre sem.)

Melegedés turnusokban

Ezután megették élelmiszerkészletüket, a két almát. Centiméterről centiméterre tapogatózva egy kisebb kupolacsarnokba jutottak, amelynek a végében

másfél négyzetméter nagyságú vízszintes terület volt.

Ide bujtak össze. A barlangban meglehetősen hideg volt a hőmérséklet. Maximum 8 Celsius-fok. Megkezdődött a küzdelem a hideg ellen. A náluk levő kötelesemókat maguk alá rakták és egymás ölébe ültek. Természetesen a sorban az utolsónak telőgött a lába a párkányról. Ez fázott a legjobban.

— Aki a végére került, annak megdermedt a lába és a melle. A középső Ábrahám felelően érezte magát, mert előlről és hátulról melegítették. A hátulsónak csak a háta fázott. Természetesen

turnusokban válogattuk egymást

és turnusokban aludtunk is. Valaki közülünk mindig örkdődött.

— Tudták, hogy mennyi ideig voltak lent a föld alatt?

— Teljesen kiesünk az időből. Valamennyien 12 órára saccoltuk az időtartamot. Rendkívül meglepődünk, hogy

36 óráig voltunk lent.

Persze csaptunk szörnyű nagy ordításokat is, mert közben hallottuk a közeli folyosókon és sziklafalakon keresztül a mentőexpedíciók motoszkálását, sőt egyszer csemetgyűlést is hallottunk.

— És az éhség?

— Mese az egész. Nem voltunk egyáltalán rém éhesek... Ugy mint egy ebéd előtt.

Ezután egész szakszerűen megmagyarázták, hogy miért nem szomjaztak. Egyszerűen azért, mert nem ettek semmit és a levegő rendkívül páratartalmu volt.

Csüttörtök este 10 órakor szabadították ki őket. Mindnyájukon meglátszik, hogy egyáltalában nincsenek tisztában azzal, hogy tulajdonképpen min mentek keresztül. Büszkéek a 36 órás rekordjukra. Társaik közül az egyik, a másik csoporthoz tartozott, véletlenül elszólja magát:

— Szörnyen kétségbe voltunk esve, mikor már órákig vártunk.

Aztán gyorsan kijavítja.

— Azaz nem is voltunk kétségbeesve. Férfiak nem esnek kétségbe.

Mikor megkérdeztük Benárd Aurélt, hogy mikor ereszkedik le legközelebb a cseppkőbarlangba, őszintén, kissé gyerekesen megrázza a fejét:

— Egyelőre megfogadtam, hogy a barlangvasutba sem ülök bele.

A szülők ezalatt megfogalmazták a köszönőlevelet mindazoknak, akik áldozatkész és önfeláldozó mentőmunkájukkal a solymári barlangban rekedt fiaikat nekik visszaadták.

(—zs)

Az alpolgármester látogatása az előljáráóságokon

Szendy Károly dr. alpolgármester elhatározta, hogy gyakran meglátogalja az előljáráóságokat és mindenütt a helyszínen, a közönség közé vegyülve hallgatja meg a panaszokat. Csak a legnagyobb örömmel lehet tudomásul venni Szendy alpolgármesternek ezt az elhatározását, tekintve, hogy egyes előljáráóságok ellen sok panasz merült fel. Tulajdonképpen ezeknek a panaszoknak a kivizsgálását tüzte ki célul Szendy alpolgármester, aki ma reggel tíz órakor váratlanul megjelent a IV. kerületi előljáráóságban. Több, mint egy óra hosszat figyelte az ügymenetet, majd átment a VIII. kerületi előljáráóságra, ahol szintén a helyszínen gyakorolta azt az ellenőrzési és felügyeleti jogkört, amelyet Sipőcz Jenő polgármester az előljáráóságokat illetően Szendy Károly alpolgármesterre ruházott. Szendy Károly dr. alpolgármester — mint az *Esti Kurir* munkatársának kijelentette — az adminisztráció egyszerűsítésének és meggyorsításának a híve, az előljáráóságok ellen pedig éppen abból a szempontból merült fel sok jogos panasz, hogy a közönségnek néha órákon, sőt napokon át kell ácsorognia, amíg ügyeit elintézheti.

Lelőtt egy lányt: felmentették

Madridi jelentés szerint rendkívül izgalmas politikai bűnper végződött tegnap a spanyol fővárosban a vádlott felmentésével. A vádlott Don Alfonso Merry del Val, Spanyolország volt nagyköveteinek legidősebb fia azzal a váddal terhelten állott az esküdt-szék előtt, hogy egy szocialista leányt megölt és a lány két fióve ellen gyilkossági kísérletet követett el. A lövések egy utcai összeütközés alkalmából egy autóról dördültek el s az ügyészség azzal vádolta a fiatal arisztokratát, hogy kocsijáról ő adta le a lövéseket.

MIÉRT GAZDAG SVÁJC. Egy berni hotel-tulajdonos mondja: „Idegenforgalmunk az ország jólétének legbiztosabb forrása. Idegenforgalmunkat pedig állandó, rendszeres és tervszerű propagandának köszönhetjük.” Svájce idegenforgalmi propagandájáról számol be írásban és képben a *Reklámélet* legújabb száma, mely Balogh Sándor szerkesztésében jelenik meg. Előfizetési ára egy évre 12 pengő. Kiadóhivatal: Budapest, V., Bálvány-u. 12.

FELKAPTÁK ezidén

a **RESIDENZ** pensiót szép **ABBAZIABAN!**

MIÉRT? MIÉRT? MIÉRT?

1. Közvetlenül a tengerparton fekszik és nem az országot mellett.
2. Minden Abba-ziában nyaraló tudja, hogy szebb fekvés nincs a Residenz-nél.
3. A strandfürdőtől jobbról, balról 3 pernyi távolságra van.
4. A legszebb napos vagy árnyékos tartózkodási és étkezési hely a saját kerti terrazon, pálmák és rózsák között.
5. Központi csendes és portmentes hely és ezért orvosilag is legjobban ajánlható.
6. Könnyű, finom, magyar, francia konyha.
7. Összes külön diéták.
8. Minden szoba erkélyes vagy loggiás, tengeri kilátással, folyó meleg- és hidegvíz-szolgáltatással.
9. Lift.
10. Legelső kategória.
11. Meleg tengeri sósfürdő mind a négy emeleten.
12. Nap-, lég-, fekvőkura a tenger szélén vagy a loggián és balkonon fekvőszékekben.
13. Nincs emelkedés.
14. Teljesen lemérsékelt penzióárak. — Befizetés és információ egész nap: Diana-patika, Károly-körut 5. Telefonszám 31-6-19. Levelekre válaszolunk. Prospektust küldünk.

ESTI KURIR

különvonata Erdélybe

Hosszas tárgyalások után az Esti Kurirnak sikerült megállapodást létesíteni a 'omán kormányval, amely engedélyezte, hogy az Esti Kurir és az IBUSZ szeptember hó 1-én különvonatot indítson Nagyváradra és Kolozsvárra. A különvonat szeptember hó 8-án jön vissza Budapestre.

Nagyváradra az utiköltség kedvezményes vízummal együtt	III. o.	P 22.—
	II. o.	P 31.—
Kolozsvárra	III. o.	P 31.—
	II. o.	P 42.—

Tekintettel arra, hogy csak egy különvonat indítására kaptunk engedélyt, nagyon ajánlatos, hogy aki részt akar venni ezen az utazáson, sűrűn jegyeztesse elő magát az *Esti Kurir* Utazási Irodájában (Budapest, Vilmos szászár-ut 34. T. 25.4-05)